

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V :: NUM. 227
Castellar del Vallès - 2 juliol 1937

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Policromia terral

El contrast ordenat de la naturalesa i la mà creadora evidència tota l'obra que l'home, sigui pagès o artesà, estructura aciençadament per tal de donar satisfacció a l'ànima que la contempla.

El viure la vida tal com hom ha de prendre-la, du, aparellades, una sèrie d'emocions, d'entusiasmes i de neguits aconhortadors que li permeten d'albirar futures perspectives d'un relleu i solidesa envejables.

Ara mateix ens trobem de ple dintre un marc saturat de colors al fons del qual s'hi destaca tot l'amplíssim i fornit Vallès, amb les seves muntanyes i les seves planúries exuberants de vida, de bellesa i de daurades concepcions per als artistes i poetes somnolents.

Però cada poble té la seva característica i nosaltres no meyns volentosos a donar tota la natural plàsticitat a les activitats pròpies, volem també embaumar el nostre ambient amb la frescor viva dels colors eixits del pinzell mogut per l'agilitat de la mà mestre.

Vegeu, si no, el contrast en el color i en la llum d'un camp i d'una vinya al mig del pla o a la fulda de la muntanya; vegeu les diferents tonalitats en la diversitat de conreus; vegeu la força de la gota d'aigua eixida de les entranyes rocoses dels cims i acumulada en els rius movent rodes de moli i turbines per tal de donar moviment al bagatge industrial i agrícola de Catalunya.

I a totes aquestes activitats naturals de la nostra terra, nosaltres encara no hi hem sabut veure altra finalitat que la d'un positiu rendiment més o menys crescut en mires a la nostra particular economia; no hi hem vist altra cosa que el miserable egoisme material i hem oblidat la part més essencial que és la que té més importància per ésser la que ens dona el privilegi de la fecunditat de la raça: la propulsió i estructuració del nostre territori en país que no ha de menester d'enlloc ni de ningú.

Sols el patriotisme i l'amor a nosaltres i a les nostres coses pot fer la gràcia de veure recompensades les nostres cares il·lusions i els nostres més fervorosos anhels de benestança.

TEMES D'AGRICULTURA

Qui no bat pel juliol no bat quan vol

A tot Catalunya, és costum de batre l'estiu, fent aquesta operació al descobert, a l'era. Per això és molt convenient no retrassar-la, puix arribant a l'agost les nits són més llargues i augmenten les humitats, el qual dificulta molt aquesta feina. En els països més humits, com els del Nord d'Europa, als que ni a l'estiu hi ha garantia de tenir temps sec, les garbes s'entren, de moment, dius de grans magatzems. Així, durant l'estiu, els agricultors dediquen tot el temps als demés treballs de fora, i a l'hivern, quan està feta la recol·lecció de tots els fruits, es baten les garbes. El nostre sol ens permet fer-ho a l'estiu, amb el qual ens estalviem de la construcció de magatzems; més això no vol pas dir que hàgim

de declarar millor el nostre sistema, ja que el seguir-lo, és la causa de què quedin endarrera moltes feines que deurien fer-se durant l'estiu i que no es fan, o es fan malament, perquè fa falta el temps que és gastat a l'era. A més, aquest sistema també és la causa de què a l'estiu ens faltin braços i a l'hivern falti feina pels obrers. Tal volta convindria, doncs, adoptar en alguna comarca nostra el sistema de batre a l'hivern.

Cultius

PLANTES HERBACIES.—En aquest mes, la feina més important és, com ja hem dit, la de batre. A Catalunya, per aquesta operació s'usen des del procediment més primitiu i rudimentari de les *ballotes*, fins a les màquines més perfeccionades. El separar el gra de la palla, s'aconsegueix bé per tots els mitjans usats; l'aixafar i tallar aquesta, no

es pot fer amb les *ballotes* ni amb certs tipus de màquines; més es fa molt bé amb les pedres i trills, combinats i amb el trepig dels animals. En la major part dels casos, amb les màquines es fa l'operació més econòmicament que amb altres sistemes.

S'han de dallar els farratges que estiguin a punt i fer les operacions convenientes per a la seva conservació. Es deuen recalçar les plantes d'estiu que ho necessitin. S'arrencuen les patates. S'excarcola l'arròs. Es sega el canem i el lli i es fa secar. Es sembren mongetes, blat de moro de rostoll en els camps de regadiu, i mill i panís en els de secà. Es planten els bulbs de safrà, treient-los de plantes velles. Vinyes, durant aquest mes s'han de fer les ensofrades i sulfatades que les circumstàncies aconsellin, tenint present que no s'ha d'esperar a què les plantes siguin atacades de l'oidium i el mildiu i que el temps boirós o plujós amb alternatives de soledades fortes, és el que més afavoreix aquelles criptògames.

ARBRES I ARBUSTS.—A darrers de mes pot començar-se a fer l'empelt d'ullet, en els arbres que el prenen, com tarongers. Es pelen o lleven les alzines sureres, treient la capa de suro que recobreix la soca.

AGUSTÍ RIFER VILA

Comissió Especial per a l'Administració de la Propietat Urbana

Avís

Aquesta Comissió fa avinent a tots els llogaters que es trobin en el cas d'haver de demanar per fer obres de reparació o conservació de les vivendes que habiten, l'obligació que tenen d'acudir a les Oficines d'aquesta Comissió, instal·lades en una de les dependències del Consell Municipal, on subscriuran un full indicatiu de les obres que precisin, el qual deurà haver d'ésser reintegrat amb un segell de 0'50 pessetes, del Consell Municipal. Castellar del Vallès, 1 de juliol del 1937.

El President,
BARTOMEU GELIS

CAL ATACAR

Cal atacar: Atacar a tots els fronts de combat, cal que tothom es dongui compte del perill que els nostres germans de Madrid, han tingut a les seves portes, i que degut al seu heroisme i valentia, van lograr frenar l'empenta dels criminals feixistes, allunyant-los del seu terreny i fent recular tots els seus propòsits d'invasors.

Avui cal però, que ens donem compte que els feixistes no contents del resultat de Madrid, van atacar Euskadi, heroic i màrtir, aquest Euskadi que després d'uns dies d'angoixa i de terror, on hi han hagut tota classe de combats, no ha pogut aguantar l'onada dels dèspotes i criminals feixistes i ha tingut de donar-los pas no per cobardia, ni tampoc per por, sinó per salvar la vida d'infants innocents, dones i vells indefensos, els quals haurien caigut sota les runes de les cases aterrades per la metralla dels avions de creu gamada al servei dels «nacionalistes» que resulten ésser alemanys i italians.

Euskadi, però no és cobard, els seus homes són veritables antifeixistes i seguiran combatent donant el pit i la seva sang per la llibertat d'Espanya i pel total aplastament dels feixistes invasors del terreny per ells tan heroicament defensat.

Si volem defensar Euskadi, si volem que Euzkadi torni al seu lloc, el lloc que li correspon, perquè és d'ells, dels veritables antifeixistes, tenim que atacar al front d'Aragó, és necessari que ataquem en aquest front, és necessari que els responsables d'aquest sector donguin la veu d'atac, és necessari també que el Govern es doni compte que té de salvar Euskadi, del perill que encara els amanaça i que un dels sectors principals és atacar Aragó. El Govern té d'imposar disciplina però disciplina de ferro sense defalliments, el que no compleixi les ordres per ell donades i a més saboteigi té que aplicar-li l'última pena, car de no fer-ho així, de no fer complir la disciplina de l'Exercit Popular Regular, veurem com el feixisme a passos agegantats tornarà a filtrar-se entre nosaltres i veurem com el que nosaltres no hem aconseguit amb un any de lluita, ells o aconseguiran immediatament i veurem també com el que nosaltres no hem fet netejant la reraguarda ells ho faran immediatament per tal de què no quedi ni una sola arrel d'antifeixisme a tot Espanya.

Avui, però, sembla que el Govern de València, únic responsable d'aquest sector vol que s'acabin aquells comentaris i

vol que els nostres germans d'Euskadi, siguin ajudats pels del front d'Aragó, d'aquest front on tants i soldats de l'Exercit Popular Regular feia tant temps que deien que volien combatre, però que no podien fer-ho car els faltava l'element més indispensable, fusells, metralladores, tancs, canons... i era molt de doldre, car a la reraguarda i habien canons, metralladores, tancs i fusells? per qui servien? Servien per a matar obrers i per ningú més que obrers, sols anaven a la caça d'homes antifeixistes que davant d'una raó poderosa, exposaven el seu criteri de veritable revolucionari i de defensor de la classe obrera.

Si aquest Govern que s'ha format a Catalunya, té d'ésser un de tants la guerra la tenim perduda, però, si aquest Govern obra enèrgicament fent complir tot

el que ell acordi, la guerra la tenim guanyada. Si el Govern compleix amb les paraules que el President del Govern de Catalunya ha dit per ràdio el dia 26, podrem donar-li un visca que surti amb tota la força dels nostres pulmons i al mateix temps podrem dir que aquest és el Govern de la Victòria.

El Govern de Catalunya, té d'entendre's, no pot haver-hi discrepàncies car si són ells els primers de tenir-les, ells que són els guies de tot Catalunya, nosaltres tampoc ens entendrem, entaularem lluites internes i llavors estarem de la mateixa manera, cosa aquesta impossible, si volem guanyar la guerra puix que llavors la guerra ens guanyarà a nosaltres.

Tothom deu obeir al nou Govern, però amb disciplina i confiança, única manera d'acabar amb la cinquena columna, base sobre la que es sosté el feixisme internacional.

PERE SABATER

La veritat i els infants

per Valentí Buxadé

(acabament)
aquesta desconfiança. Una vegada s'ha adonat que hi ha quelcom que ell vol saber i que els altres tenen gran interès en que no ho sàpiga, així que es convenç que existeix un fet anormal dintre el seu món, l'infant aguditza el seu sentit d'observació, es concentra ell mateix i desconfia de tot i de tots. Això com és natural, entorpeix la seva marxa ascendent i dificulta la seva bona formació moral. I arriba un dia en el qual l'infant endevina la mentida dels tres Reis, la de la naixença de l'home o alguna altra de tantes i tantes farses iníquies de les quals l'infant és la víctima innocent. Aleshores tot canvia radicalment.

L'infant sent, no ja la desconfiança, sinó l'esperit de revolta: Aquells pares i mestres que ell creia els millors de tots els homes, no han estat més que uns farsants, —equivocats si voleu— però que en voler mantenir més temps la seva innocència, li han donat l'exemple de la mentida i de la hipocresia. Iniciat en aquest camí l'infant què fa? Mentir, mentir sempre i tractar al seu torn d'enganyar amb posats d'innocència a tots els que ho havien fet amb ell per riure's després de la seva credulitat.

Avui que les circumstàncies posen al descobert totes les nafres de la Societat burgesa, és quan ens adonem de la necessitat que hi ha que la formació moral de

l'individu sigui feta sobre fonaments sòlids i aquesta solidesa perfecta sols s'aconsegueix iniciada en la infantesa. És convenient, doncs, per tal de no perdre el temps en rectificacions més tard, que tot el que ens preguin els infants ho contestem, sinó d'una forma ben detallada, almenys sincera i així poc a poc desapareixeria l'aiguabarreig de mentides, murmuracions i fantasies, que sols la inconsciència ha fet possible, flagellant a l'ensems d'una manera ben palesa el nostre moviment.

Aquesta és una part de la gran tasca d'educació que ens cal fer; educar els infants i els pares també, perquè aprenguem d'educar els nostres fills.

Lector:

Aportant noves subscripcions de les teves amistats; contribuiràs amb el teu esforç a una major divulgació del setmanari del TEU poble.

Com més culte és un poble més arrelat té el periòdic

Cal vetllar les activitats dels infants

És lamentíssim, encara que inevitable, que els infants dels pobles on es viu la guerra en tota la seva intensitat, estiguin desatesos tant en l'especta educatiu com en l'instructiu, ambdós complementaris i imprescindibles per a què els avui petits, puguin ésser ciutadans dignes el dia de demà.

El què no és lògic ni té justificació possible és, que els pobles de la reraguarda, on coneixem els estralls causats pel bel·licisme dels exercits invasors, només pel que hem llegit o ens han contat testimonis més o menys autoritzats, passi altre tant. És clar que no sabem si arreu de Catalunya, passa el mateix, però pel que fa referència a Castellar, si que podem afirmar que els nois i noies compreses en l'edat escolar i fora d'ella, donen proves ben paleses de deficient educació i a l'observador més superficial li dona la sensació de que, cada dia més, ens anem assemblant a aquells pobles sense escoles de les Hurdes, on els pares, per la munió de fills a mantenir, ni lleure tenen per ensenyar-los-hi els principis més rudimentaris d'educació, per la raó de que necessiten totes les hores del dia per a cercar-los l'indispensable al cos per tal de que puguin subsistir.

Suposem que són diverses les causes que han produït aquest estat de coses, pe-

rò el nostre punt d'albir és que hi ha molts pares que, ja sigui per ignorància, o per aberració ideològica, negligeixen a gràtiant el compliment del deure llur com a tals.

Tots haureu vist com infinitat de nois juguen a «fer la guerra» exhibint imitacions molt perfectes de pistoles, Winchester, sabres, etc., etc., joguines que palesen l'equivocació dels pares que en lloc d'esmerçar els diners en joguines instructives que els hi desvetllin hàbits de treball i l'afany de cultivar la ciència i l'art en totes les seves manifestacions, així com també l'afició a l'esport els hi donen joguines que els envileixen i els fan agressius i indomables, predisposant los a resoldre les seves discrepàncies per la força bruta, preludi del que, per aquest camí, poden arribar a fer quan seran ja homes.

Molts haureu vist, com hi han pares que confonent lamentablement la innocència amb la ignorància, posen a mans de llurs fills, de deu a catorze anys, revistes i llibres pornogràfics, perquè—diuen—no volen que tinguin «llana al clatell». I no s'entenen poc ni gens en pensar que volguint-los-hi netejar el clatell el que realment fan és embrutar-los-hi l'ànima. Brutícia que difícilment podran treure'ls-hi mai més.

Haureu vist també, com nens i nenes barrejats jòh la coeducació! sostenen altercats infantils (?) intercalant-hi molts fills de..., molts ma..., molts c... etc. etc. És a dir, tot el vocabulari que abans era patrimoni gairebé exclusiu de la gent de l'hampa i avui, ací a Castellar, és emprat indistintament per nois i noies! de vuit a catorze anys.

Una altra prova de que molts dels infants castellers no respecten res ni a ningú és el desvergonyiment amb que entren als jardins i conreus tancats emportant-se'n el fruit dels arbres, trencant branques dels mateixos i tropitjant tota mena de sembrats. Varem veure no fa gaires dies, com uns nois de deu a dotze anys, ajudant-se mutuament, s'enfilaven per una paret d'uns dos metres d'alçada per tal d'entrar a un tancat en el qual, entre altres arbres, hi ha un llimoner les llimones del qual s'en emportaren esqueixant de passada algunes branques. Un bon xic astorats de la gosadia de l'esmentada xicalla varem atansar-nos-hi amb l'intent de fer-los veure la malifeta que estaven realitzant i perquè ho feien, ens varen respondre «què n'heu de fer vosaltres si això no és vostre?»

També un camperol, dels que tenen donades proves d'amor a la terra que treballen pel ben conreuada que la teneu contà l'anècdota següent: «Un dia, i d'això no en fa molts, quant s'entornava a reprendre la tasca interrompuda per anar-se'n a dinar a casa seva, abans d'entrar a la vinya va veure com uns bordegassos de quinze a setze anys li prenién les cireres d'un cirerer que ell durant l'any havia cuidat amb l'afany de que el fruit li recompensaria el treball esmerçat

Ell, des d'una distància prudencial els esquadassà, però els esmentats minyons fent cas omís de l'amo de la vinya, varen seguir collint cireres com si res no els hi haguessin dit, però com el pagès insistís, varen replicar-li que ells, en us de la llibertat, li «requisaven» les cireres i si volia alguna cosa que acabés d'arribar on ells eren i li ho dirien d'una altra manera».

Ja sabem que no mancaran, com mai manquen, els que confonent la gimnàstica amb la magnèsia, diran que això no té importància, però nosaltres amb el convenciment de que si que en té i capitalíssima, sostenim que és un símptoma dolentíssim la manera de procedir de molts nois i noies castellers.

Mesures per a corregir això? Els pares, en primer lloc, deuen procurar inculcar als seus fills, el respecte a les persones, als animals i a les plantes; que la llibertat de l'individu acaba, precisament allí on comença la dels altres, perquè tenen identitat de drets que ell té, i que no

TEATRALS

En la reposició de l'obra «Madame», de Lluís Elies, l'Esbart Teatral no superà pas la primera vegada. Cal, però, fer constar que aquesta vegada, tota la part femenina, exceptuant el «rol» central o signi el de Germaine, anava a càrrec de les actrius locals. Carme Boixedós, molt ajustada i correcta en la interpretació de «Germaine». Rosa Montserrat, va fer una «Maria», plena de vida i expressió. Aquesta novella actriu és de les que ben habituada, rendirà molt. Diumenge demostrà plenament que per fer teatre, serveix.

«Sra. Rifell» fou interpretat per Teresa Casé, amb tota la vivacitat d'aquest «tipus» i amb aquella gràcia particular que aquesta intèrpret imprimeix als seus personatges.

Rosa Canet, també estigué correctíssima en el seu paper de «Sra. Bernadas».

«Sra. Masperot» trobà en Magda Ribas, l'intèrpret encaixat.

Igualment lluïren dintre els seus dis-

crets papers, les senyoretes A. Alsina, Assumpció Arderius i Antònia Ubàguls.

De la tasca dels homes, sobrepassà la de la primera vegada, només la de Joan Ribas, en el paper de «Lleonart». Vilanova i Girbau, no superaren en res la primera representació, perquè ja rendiren prou per primera vegada.

La resta del conjunt secundaren amb la justesa de sempre.

Malgrat tot, com ja he dit abans, el balanç escènic portat a cap no em demostrà cap avantatge sobre la primera representació.

I és que al meu judici, no és pas «Madame» una de les obres que millor interpreta el nostre «Esbart Teatral». I tampoc considero que sigui una obra massa apropiada per a triomfar-hi.

L'irònic sàinet «El triomf de la carn», de Santiago Rusiñol, fou interpretat amb el mateix encert de la primera vegada i en alguns dels moments de conjunt, fou superada i tot.

ALFONS GUBERN I CAMPRECIÓS

deu usufructuar-se mai a profit exclusiu d'hom; que la «llibertat» que no quedi circumscrita dintre d'aquestes normes esdevé tirania; i que la tirania, sigui el qui sigui el que la practiqui sempre és odiosa.

A més dels pares, els mestres són els que tenen l'obligació de procurar que això no prengui increment, ans al contrari, han de procurar que minvi i si possible fos, que s'extingís totalment.

Ja ens consta que els mestres fan el que bonament poden en el sentit indicat, però poden fer poca cosa perquè els manca la col·laboració que haurien de prestar-los-hi els pares dels alumnes (encara que no manca el qui creu que la missió del mestre, com a tal, acaba a la part de fora de la porta de la seva classe).

Es clar que tenen excés d'alumnes, ja que l'ideal fóra que cada professor no en tingués més de vint-i-cinc o trenta, i en aquest sentit ens permetem fer un prec al President del Consell Municipal i al Conseller de Cultura que tantes proves tenen, ambdós, donades d'amor a l'ensenyament, per tal de que procurin sigui augmentat el nombre de professors. I cas de que no sigui possible que s'augmenti el d'auxiliars a fi de que l'ensenyament, sense excusa possible, assoleixi al nostre poble, sinó la perfecció, al menys l'eficàcia a que tenen dret tots els infants de l'Espanya que neix.

També ens permetem fer un prec al professor responsable del grup escolar i és, que el pròxim curs es faci els possibles per esmenar l'anomalia que representa el fet de que molts alumnes, del setembre de l'any passat ençà, han canviat sis vegades de mestre. Perquè si «cada maestrito tiene su librito» sis «maestritos» hauran tingut sis «libritos», i això, naturalment, desorienta als alumnes fins a l'extrem d'omplir-los els cap de confusions, sense que tinguin temps d'assimilar-se cap sistema degut al vertiginós canvi de professors.

L'AMIC DELS INFANTS N.º 1

NOTICIARI

EL FESTIVAL A PROFIT DE LA CREU ROJA

Diumenge passat, conforme anunciàvem, tingué lloc el festival organitzat a profit de la Creu Roja de Sabadell.

A les nou del matí arribaren la Banda de tambors i trompetes de la Creu Roja de Sabadell, junt amb els individus components de tan benemèrita Institució, degudament equipats i formats dirigint-se al Consell Municipal, on foren rebuts per aquest, Comissió organitzadora del festival i les gentils damiselles de la Delega-

ció local del Socors Roig Internacional, que s'havien ofert per a postular per la població. Seguidament arribà la Banda Municipal de Sabadell, essent obsequiats uns i altres amb un escaient refresc que a l'efecte havia disposat el Consell Municipal.

S'organitzà la comitiva per tal de donar començ a la festa i els individus de la Creu Roja formats amb llur Banda i acompanyats de diversos Consellers i Comissió organitzadora, es dirigiren vers la Plaça de la Font Monumental, on muntaren la tenda de campanya i dipositaren tot el material que portaven.

La Banda Municipal de Sabadell acompanyà a les Autoritats a l'acte d'inauguració de l'Hospital Municipal, el qual revestí un èxit en tots conceptes, tan per la gentada que hi acudí com per l'admiració que causà la nova instal·lació i disposició de les diferents dependències, elogiant tothom aquesta nova millora introduïda a la nostra població.

Certament el temps no correspongué a l'esplendor i animació de tan gaia festa, puix poc després d'inaugurar-se l'esmentat Hospital començà a ploure torrencialment, fent que el públic es replegués a llurs cases i fent també impossible que les damiselles encarregades de la postulació pels carrers, que anaven acompanyades per un company de la Creu Roja, poguessin realitzar lliurement el seu comès.

Per causa del temps, com hem dit abans, tingué que desistir-se d'executar el concert anunciat per a les dotze al Parc Municipal, a càrrec de la Banda Municipal de Sabadell, el qual tingué de fer-se a l'Escenari de la Sala Municipal d'Espectacles.

Amb notable concurrència començà l'esmentat concert, sota la direcció de l'experta batuta del mestre Masllovet, interpretant les següents obres: Cavalleria Lleugera (obertura) de Suppé; L'Entrepenne, de Clavé, i La Dolorosa, de Serrano, finalitzant el mateix amb els himnes regional i nacional que la concurrència escoltà a peu dret.

En la interpretació de cada obra aconseguiren merescuts aplaudiments per la justesa de les mateixes.

A la nit tingué lloc la funció teatral a càrrec del nostre admirable conjunt escènic Esbart Teatral, els quals amb la segona representació de les obres «El triomf de la Carn» i «Madame», obtingueren un èxit indiscutiblement insuperable, premiat per grans ovacions prodigades pel nombrós públic que omplenava totalment la Sala.

No podem encara donar detall exacte de la recaptació efectuada, que com tots sabem, va destinada a engroixir la subscripció per a la compra d'un cotxe-ambu-

lància pel Servei de la Creu Roja de Sabadell i pobles del partit, per quant a les Oficines del Consell Municipal encara segueixen rebent-se donatius d'entitats industrials i particulars, com també ahir la Direcció de l'Empresa «Excelsior Cinema» molt atinadament dedicà una funció a aquest benefici, quin producte íntegre també ha estat entregat a la Comissió organitzadora.

El poble de Castellar, amb tot i que el temps deslluï el festival, sabé correspondre i es féu càrrec de la importància que per tots tenia; per consegüent, amb molta satisfacció ho fem constar bo i felicitant amb tota sinceritat a la Comissió i Consell Municipal, per llur esforç que féu relluir la bona disposició en tots els actes celebrats.

Moltes gràcies a tots els qui tan moral com materialment varen cooperar-hi.

UN MATI AL CAMP

La Joventut d'Esquerra d'aquesta localitat, convida als seus afiliats i simpatitzants, a l'esmorzar que ha organitzat a la «Mina de Catafan».

Sortida a les 5'30. Lloc de reunió, al seu estatge social cafè «Trink-Halle». Retorn al migdia.

D'INTERES PELS CONREADORS DE TERRES

Ens enterem de la disposició de la Comissió Pericial per mitjà de la qual són advertits tots aquells conreadors de terres d'aquest terme, tan si són propietaris com arrendataris o parcers, de l'obligació que tenen d'omplir i signar unes fulles declaratòries de les terres que conreen, les quals poden recollir a les Oficines del Consell Municipal, havent de retornar-les per tot el proper dimecres, dia 7 del mes que som.

LES TARGES DE RACIONAMENT

Dimecres passat foren canviats els fulls de racionament de les targes, els quals ha estat impresos de diferent manera amb el fi de poguer exercir el control per la Conselleria de Proveïments, prop dels industrials i comerciants.

Per consegüent els compradors deuen haver d'entregar un tiquet cada dia dels diferents comestibles que figuren a la tarja, numerant previament amb tinta darrera cadascun el nombre de familiars i entregar-los al comerciant que deurà comprovar si el nombre que hi figura s'adiu al de la tarja i guardar-los a l'objecte d'ajudar a la tasca de comprovació dels comestibles que li han estat sumministrats per la Conselleria.

Per tant i en benefici de tots, procurem ajudar a fer factible aquest control.

NAIXEMENT

Dia 28. — Rosa Munt Vila, filla de Francesc i de Remei.

L'enhorabona als pares i familiars.